

ИЗВЈЕШТАЈ
о оцјени подобности теме, кандидата и ментора за израду докторске дисертације

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Орган који је именовао комисију: Филозофски факултет у Бањој Луци

Датум именовања комисије: 15.9.2016.

Број одлуке: 07/3-1620-23/16.

Састав комисије:

1. Проф.др. Миле Илић	Редовни професор	Општа педагогија, Дидактика и Методика разредне наставе
Презиме и име Универзитет у Бањој Луци	Звање	Научно поље и ужа научна област Предсједник
Установа у којој је запослен-а		Функција у комисији
2. Проф. др. Бране Микановић	Ванредни професор	Општа педагогија
Презиме и име Универзитет у Бањој Луци	Звање	Научно поље и ужа научна област Члан
Установа у којој је запослен-а		Функција у комисији
3. Проф. др Златко Павловић	Ванредни професор	Општа педагогија
Презиме и име Универзитет у Источном Сарајеву	Звање	Научно поље и ужа научна област
Установа у којој је запослен-а		Функција у комисији

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме: Мустафа (Мехмед) Џафић

2. Датум рођења: 24.9.1973. Мјесто и држава рођења: Мостар, Босна и Херцеговина

II.1 Основне студије

Година уписа: Година завршетка:

Просјечна оцјена током студија:

Универзитет: „Цемал Биједић“ у Mostaru

Факултет/и: Наставнички факултет

Студијски програм: Педагогија

Звање: Професор педагогије

II.2 Мастер или магистарске студије

Година уписа: Година завршетка:

Просјечна оцјена током студија:

Универзитет: „Цемал Биједић“ у Mostaru

Факултет/и: Наставнички факултет

Студијски програм: Педагогија

Звање: Магистар едукационских наука из подручја педагогије

Научна област: Педагогија

Наслов завршног рада: „Комуникација у настави и успјех ученика у учењу“

II.3 Докторске студије

Година уписа:

Факултет/и:

Студијски програм:

Број ЕЦТС до сада остварених:

Просјечна оцјена током студија:

II.4 Приказ научних и стручних радова кандидата

P. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија ¹
1.	Цафић, М. (2015). Претпоставке за успешно инклузивно образовање, Зборник радова треће међународне конференције у Тузли. 2015, бр. 1. стр. 363-372.	Оригинални научни рад

Кратак опис садржине:

Инклузивно образовање подразумјева укључивање дјеце са тешкоћама у развоју у редован систем васпитања и образовања, те из свог система у све сегменте друштвеног живота и рада. Како би инклузивно образовање било квалитетно потребно је осигурати низ објективних, субјективних и организацијских претпоставки. Неке од субјективних претпоставки успешног инклузивног образовања су и позитивни ставови наставног особља, самих ученика, родитеља, али и шире јавности о предности инклузивног образовања. У раду су приказани резултати истраживања које је спроведено 2014. године на узорку од 100 ученика од петог до деветог разреда и 40 наставника и учитеља у дјеље основне школе на подручју Града Мостара и то: ОШ „Бијело Поље“ и ОШ „Мустафа Ејубовић – Шејх Јујо“. Добијени резултати истраживања указују да већина наставника и ученика су мишљења да треба омогућити ученицима са потешкоћама несметано укључивање у редован васпитно-образовни процес и да су спремни да посвете пажњу и подршку ученицима са тешкоћама у развоју. Такође, нема статистички значајних разлика између ставова ученика и наставника о томе ко ученицима са тешкоћама највише пружа подршку ученицима са тешкоћама у развоју. И наставници и ученици су става да су то родитељи. Добијени резултати истраживања указују на значај мултидисциплинарног приступа у развоју инклузивног образовања, али и вриједности јачања свијести о улоги и значају родитеља и вршињака у развоју инклузивне културе и праксе у основним школама.

Рад припада проблематици докторске дисертације: ДА НЕ ДЈЕЛИМИЧНО

P. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
2.	Цафић, М. (2015). Инклузивност основне школе-ставови наставника и ученика о инклузији. Сарајево: Нови муаллим бр. 63, стр. 73-78.	Оригинални научни рад

Кратак опис садржине:

У раду је истакнуто да је инклузија процес којим се остварују права и потребе особа према њиховим индивидуалним могућностима и интересовањима. То је процес против предрасуда којим се жели развићи осећај толеранције и развој позитивних ставова људи према особома с посебним потребама. За потребе овог рада спроведено је испитивање на узорку од 100 ученика и 40 наставника у дјеље основне школе у Граду Мостару, којим су испитани и анализирани ставови ученика и наставника о укључивању ученика са потешкоћама и сметњама у редован васпитно-образовни процес. Резултати овог истраживања упућују на позитивне ставове испитаника о инклузији у образовању.

Рад припада проблематици докторске дисертације: ДА НЕ ДЈЕЛИМИЧНО

P. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
3.	Цафић, М. (2015). Комуникација у настави. Зеница: Дидактички путокази бр.72, стр. 36-42.	Оригинални научни рад

¹ Категорија се односи на оне научнице и научне скупове који су категорисани у складу са Правилником о публиковању научних публикација („Службени гласник РС“, бр. 77/10) и Правилником о мјерилима за остваривање и финансирање Пјорограма одржавања научних скупова („Службени гласник РС“, бр. 102/14).

Кратак опис садржине:

Традиционално образовање подразумјева усвајање што више информација без критичког размишљања, а савремена школа подразумијева демократско образовање усмјерено на развој индивидуалних могућности сваког ученика, до његовог критичког мишљења, усвајање знања али и њихову практичну примјену. У традиционалној наставној комуникацији у првом плану је био наставник и он је стално фаворизиран, док је у савременој настави у главној улози ученик и његове потребе. Сваким даном све више тежиште активности ће бити усмјерено на ученике, те креирање што бољих услова за интерперсоналну комуникацију.

Савремена кретања као што су глобализација, вртоглави напредак науке и технологије, настале супротности или на тетости као карактеристике савременог свијета и захтјеви које свијет као такав намеће, уз озбиљно и константно урушавање система људских вриједности, мијењају човјеков живот из темеља.

Комуникација у настави представља један од кључних елемената васпитно-образовног процеса, односно комуникација у настави је уско повезана са успјехом који ученици постижу у учењу. Данас се све више говори о учењу, али и о самој комуникацији у настави. Тако да ће све више и више тежиште бити усмјерено на ученика, а основни задатак наставног процеса ће бити креирање услова за успешну интерперсоналну комуникацију у настави. Креирање услова за успешну реализацију демократског вида комуникације, ствараје услове за бољи успјех ученика у учењу. У складу са формулисаним циљевима и задацима, те одређењима предмета истраживања, истраживање је реализовано на узорку од 423 испитаника од чега су 322 испитаника репрезентативног узорка ујеници основних школа, а преостали испитаници су наставници основних школа у Херцего-Босанском кантону. Узорком истраживања обухваћени су ученици из три града: Мостар, Јабланица и Коњиц. Укупан број испитаника који су били обухваћени овим истраживањем је: 101 наставник и 322 ученика. Дакле, наставници и ученици у просјеку имају сличне процјене везане за доминацију демократског модела комуникације у савременим наставним системима. Резултати истраживања недвојбено указују да се највећи проценат испитаника у већој мјери опредијелио за доминацију аутократског стила у традиционалној настави те демократског стила у иновативној настави.

<i>Рад припада проблематици докторске дисертације:</i>	ДА	НЕ	ДЈЕЛИМИЧНО
--	-----------	-----------	-------------------

Р.бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
4.	Цафић, М. (2016). Комуникација и учење у квалитетној школи. Сарајево: Наша школа бр.74/244, стр. 57-70.	Стручни рад

Кратак опис садржине:

Комуникација између ученика и наставника, односно комуникација између свих субјеката наставног процеса, битан су чинилац квалитетне школе. Ученици у квалитетној школи користе демократски вид комуникације, те постижу боље резултате у учењу.

Да би ученике научили да квалитетно раде, потребно је схватити да нам је свима квалитета живота изнинично важна. Квалитетна школа се темељи на теорији контроле према којој људи имају пет темељних потреба: љубав, моћ, слобода, забава и преживљавање. Квалитета је све што задовољава једну или више темељних потреба. Успјех ученика у школи је боли, уколико је школа квалитетна, а квалитетна школа подразумијева демократску школу, демократски вид комуникације, уважавање свих учесника васпитнообразовног рада. У стручном раду су детаљно објашњени услови које треба оставити да би се постогао квалитетна васпитно-образовни процес. На квалитет наставног процеса, а тиме и на успјех ученика у учењу утиче потицајно окружење, школска клима и квалитетан међуљудски однос између свих учесника одгојно образовног процеса. Квалитета међуљудских односова између учесника наставног процеса утиче на стварање одређене емоционалне климе која влада у одјељењу. Комуникација у настави и успјех ученика у учењу зависе и од стила рада наставника.

<i>Рад припада проблематици докторске дисертације:</i>	ДА	НЕ	ДЈЕЛИМИЧНО
--	-----------	-----------	-------------------

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
5.	Šeđanić, S., Đafić, M. (2017). The dominant model of communication in traditional Teaching and modern educational systems, European Journal of Alternative Education Studies, Volume 2, Issue 1.	Оригинални научни рад
<i>Кратак опис садржине:</i>		
Традиционални школски систем подразумјевао је усвајање што више информација без критичког размишљања, а савремена школа тежи демократском образовању које је усмерено на развој индивидуалних могућности сваког ученика и развијању његовог критичког мишљења. У традиционалној наставној комуникацији доминирала је аутократска комуникација у којој се огледа шефовска улога наставника, а у савременој настави нагласак је на улози ученика и демократској комуникацији.		
Остварујући циљ емпиријјског неексперименталног истраживања којег смо поставили у нашем истраживању, утврђено је да постоји статистички значајна повезаност између интерперсоналне комуникације у настави и успјеха ученика, те да ученици чији наставници користе претежно демократски модел комуникације у настави постижу статистички значајно бољи успјех у школи него ученици чији наставници користе претежно аутократски модел комуникације. Истраживање је реализована на подручју Босне и Херцеговине (Херцеговачко-неретвански кантон) и на узорку од 423 испитаника (322 ученика и 101 наставник основних школа). Резултатима, садржајем и порукама овај рад је покулај освијешћивања важности демократске, толерантне и педагошки стимулативне комуникације у наставном процесу у свакодневном и континураном васпитно-образовном раду који треба да води ка његовом унапређењу, а самим тим и побољшавању квалитета цјелокупног васпитно-образовног процеса.		
<i>Рад припада проблематици докторске дисертације:</i> <u>ДА</u> <u>НЕ</u> <u>ДЈЕЛИМИЧНО</u>		

Да ли кандидат испуњава услове? ДА НЕ

III ПОДАЦИ О МЕНТОРУ/КОМЕНТОРУ

Биографија ментора (до 1000 карактера):

Проф. др МИЛЕ ИЛИЋ, редовни професор на Филозофском факултету у Бањој Луци, рођен је 6. марта 1950. године у Босанском Милановцу (Сански Мост, БиХ). Редовни је професор за у же научне области: Дидактика, Општа педагогија (Школска педагогија и Породична педагогија) и Методика разредне наставе (Методика наставе почетног читања и писања, Методичке иновације у разредној настави српског језика и књижевности и Методика васпитања за демократију) на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци. Магистарски рад *Потреба и могућност организовања наставе на различитим нивоима тежине у обради књижевног текста у четвртом разреду основне школе* одбрано је на Филозофском факултету у Сарајеву 1981. године. На истом факултету 1985. године одбрано је докторску дисертацију *Развој и проблеми педагошке науке у Босни и Херцеговини*. Био је учитељ, школски педагог и просветни савјетник. За изузетне резултате у развоју и унапређивању педагошке теорије и праксе у нас, а посебно за иноваторство у васпитно-образовном раду Републички комитет за образовање, науку и физичку културу БиХ додијелио је 1987. године др-у Мили Илићу награду „Хасан Кикић“ (што је било тада највише признање у образовању). Био је професор и продекан Педагошке академије у Бањој Луци и предсједник Матичне комисије за оснивање Одсјека за педагогију Филозофског факултета у Бањој Луци (1994. године) и у неколико мандата шеф овог одсјека. Био је водитељ првог постдипломског (магистарског студија) Педагогије на истом Факултету. Вишегодишњи је водитељ студијског програма разредне наставе у Бањој Луци на I и II циклусу студија и шеф Центра за учитељски студиј у Дервенти. Водитељ је радне групе за израду Елабората о оправданости оснивања трећег циклуса-докторских студија из Методике разредне наставе на Филозофском факултету Бањој Луци, који је ове године лиценциран. На постдипломским студијама предавао је Дидактичке теорије и иновације и Теорије и моделе савремене школе на Филозофском факултету Бањој Луци и на Филозофском факултету у Палама. Гостујући је професор на Наставничком факултету „Џемал Биједић“ у Мостару и на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву. За предмет Теорије и модели савремене школе држао је предавања на Филозофском факултету у Приштини. Био је неколико година професор Педагогије спорта на Вишој тренерској школи у Центру за спорт у Бањој Луци.

Од 1999. године је у Међународном пројекту CIVITAS-а у средњој школи и на универзитету, у групи аутора уџбеника за средње школе и приручника за студенте, тренер за учитеље, предавач и инструктор у Пилот програму цертификације средњошколских наставника за предмет Демократија и људска права. Од 2002. године био је евалуатор грант пројекта PCU образовање РС и ФБиХ Фонда за квалитет који је финансирала Свјетска банка (док је тај фонд постојао). Био је координатор пројекта UNICEF-а Психолошке и педагошке услуге у основним и средњим школама и одговорни истраживач и руководилац трогодишњег тимског научноистраживачког пројекта Вредновање рада ученика, наставника и васпитно-образовних организација (1986-1998). Био је координатор здруженог пројекта УНИЦЕФ-а, Удружења психолога Норвешке, Министарства просвете и културе РС, Републичког педагошког завода и одсјека за Педагогију Филозофског факултета у Бањој Луци под насловом „Педагошке и психолошке услуге у основним и средњим школама (2002-2005). Реализовао је вишегодишње пројекте у оквиру којих су развијени експериментално верификовани нови модели индивидуализоване, респонсibilне и инклузивне наставе различитих предмета. Био је ментор у изради неколико стотина дипломских и завршних радова, око стотину специјалистичких, магистарских и master радова и 16 доктората (од којих је већина одбране, неке дисертације су завршене, а мањи број њих је у завршној фази обликовања). Подносио је реферате, кореферате, саопштења на конгресима педагога, међународним и националним научним склоповима, окружним столовима и симпозијумима. Држао је предавања на многоbroјним семинарима за просветне раднике. Био је главни и одговорни уредник *Наше школе*, часописа за теорију и праксу васпитања и образовања РС-а, који се публикује у Бањој Луци од 1994. године. Уредник је већег броја зборника са научних склопова и члан редакције домаћих и иностраних часописа. Предсједник је Друштва педагога РС-а у два мандата, те инострани је члан Српске академије образовања (САО) у Београду.

Објавио је 21 књигу (првих издања, тј. нових наслова) од којих је већина публикована у неколико (два-три, па чак и четири издања, а па их је, рачунајући сава издања, укупно 38) и око 240 научних и стручних радова.

Кључне квалификације:

1. Учитељ у комбинованим ојељењима основне школе: 3 године, 9 мјесеци и 5 дана
2. Педагог у центру основнок школа: 1 година и 1 мјесец
3. Просвјетни савјетник (у Просвјетно-педагошком заводу Б. Лука): 14 година и 11 мјесеци
4. Професор више школе (Педагошке академије Б. Лука): 4 године
5. Професор универзитета (на Филозофском факултету):
 - а) ванредни професор: 6 година и 2 мјесеца;
 - б) редовни професор: 16 година.

Редовни је професор у ужим научним областима:

A. Дидактика (од 2000. године) (предмети: Увод у дидактику, Основи дидактике, Наставни системи, Дидактичке иновације, Дидактичке теорије, Докимологија и Организација инклузивног образовања),

B. Опште педагогије (од 2009. године) (предмети: Основи школске педагогије, Школска педагогија, Структура и организација васпитно-образовног рада у школи, Модели савремене школе, Породична педагогија и Ваннаставне активности и културно-јавна дјелатност школе)

Ц. Методика разредне наставе (од 2012. године) (предмети: Методика наставе почетног читања и писања, Методика васпитања за демократију, Методичке иновације у разредној настави српског језика и књижевности, Организација инклузивног образовања и Савремене дидактичко-методичке концепције у разредној настави).

Радови из области којој припада приједлог докторске дисертације:

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница
1.	Настава различитих нивоа сложености (допуњено и измијењено издање). (1998). Београд: Учитељски факултет стр. 1-272.
2.	Респонсибилна настава (II издање) (2002). Бања Лука: Универзитет у Бањој Луци. стр. 1-242.
3.	Интерактивно учење учења IV, коаутор у ауторском тиму, Бања Лука: ТТ центар, 2004, стр. 93-161
4.	Инклузивна настава (2012). Треће незнатно измијењено издање, Источно Сарајево: Филозофски факултет.
5.	Методика грађанског образовања (2012), Филозофски факултет у Бањој Луци и Образовни центар за демократију и људска права Цивитас, Бања Лука.
6.	Методика наставе почетног читања и писања (2013), Четврто допуњено и измијењено издање, Комерсграфика, Бања Лука: Филозофски факултет. 1-451.
7.	Развојни токови и перспективе индивидуализиране наставе (2001), Београд: „Педагогија“ бр.4, стр. 19-30.
8.	Одгојно – образовни ефекти инклузивне наставе (2009). Одгојне знаности, бр.18, Загреб, Свеучилиште у Загребу, Учитељски факултет, стр. 363-380.

Да ли ментор испуњава услове?

ДА

НЕ

IV ОЦЈЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

IV.1 Формулација назива тезе (наслова)

„Рецепција инклузивности основне школе и оспособљеност ученика за цјеложivotно учење“

Наслов тезе је подобан?

ДА

НЕ

IV.2 Предмет истраживања

Предмет истраживачког рада јесте проучити, истражити и образложити, да ли наставници и ученици у свакодневном раду у току реализације наставних и ваннаставних рецепирају активности инклузивности у редовној основној школи, да ли су ученици оспособљени за цјеложivotно учење, те установити да ли постоји статистички значајна повезаност између рецепције инклузије у основној школи и цјеложивог учења ученика.

Предмет истраживања је подобан? ДА НЕ

IV.3 Најновија истраживања познавања предмета дисертације на основу изабране литературе са списком литературе

1. Abbott, C. (2007). *E-inclusion: Learning difficulties and digital technologies*. Futurelab.
2. Agić, H. i dr. (2015). *Integracija pristupa baziranog na ključnim kompetencijama i životnim vještinama*, Sarajevo: program zapošljavanja i zadržavanja mladih.
3. Alexander, P. and Winne, P.H. (2006). *Handbook of Educational Psychology*. New Jersey: Lawrence Erlbaum.
4. Ažman, T. (2012). *Ugotavljanje, vrednotenje in razvijanje kompetence učenje učenja*. Ljubljana. Andragoški centar Slovenije.
5. Bakračević-Vukman, K. (2013). *Kako oziroma oceniti razvitost competence učenje učenja*. Maribor. Filozofski fakultet.
6. Barkley, P.A. (1998). *Attention - deficit hyperactivity disorder: A handbook for diagnosis and treatment*. New York, str.73.
7. Berk, E.L. (2008). *Psihologija cjeloživotnog učenja*. Zagreb. Naklada Sklap.
8. Bešić, J. (2012). *Evropske smjernice za vrednovanje neformalnog i informalnog učenja*. Sarajevo. Institut za razvoj mlađih KULT.
9. Black, P. And Willian, D. (1998). *Inside the Black Box: Raising Standards Through Classroom Assessment*. London. GL Assessment.
10. Borić, S., tomić, R. (2012). *Stavovi nastavnika osnovnih škola o inkluziji*. Tuzla. Filozofski fakultet.
11. Borovac-Bekaj, A. (2008). *Inkluzija u praksi*. Sarajevo. Istraživački rad.
12. Brajša, P. (1994). *Pedagoška komunikologija*. Zagreb: Školske novine.
13. Bunderson, V.C. (1989). *The for generations of computerized educational measurement*. New York. Macmillian.
14. CEDEFOP (2008). *Terminology of European Education and Training Policy*. Luxembourg. CEDEFOP.
15. Ciler, Ž. (2012). *Koncept cjeloživotnog učenja*. Zagreb. Časopis Edupoint 17, str.34-38.
16. Cook, R. (2013). *Key Competence Development in School Education in Europe*. Brussels: European Schoolnet.
17. Crook, T.J. (1988). *The impact of classroom evaluation practices on students*. Brussels: European Schoolnet.
18. Ćudina-Obradović, M. (1990). *Nadarenost, razumijevanje, prepoznavanje, razvijanje*. Zagreb. Školska knjiga.
19. Dizdarević, I. (1997). *Psihologija masovnih komunikacija*. Sarajevo.
20. Dmitrović, P. (2011). *Predauvjeti za primjenu inkluzije*, Pedagoški fakultet u Bijeljini, Metodički obzori 13. 76-78.
21. Đorđević, B. (2011). *Primjena multimedijalne tehnologije u edukaciji djece sa smetnjama u razvoju*. Beograd. Univerzitet Singidunum.
22. Duga, (2006). *Vodič kroz inkluziju u obrazovanju*, Sarajevo.
23. *Eniklopedijski rječnik pedagogije* (1963). Zagreb: Matica Hrvatska.
24. European Commission. (2012). *Developing Key Competences at School in Europe*. Brussels: European Schoolnet.
25. Evropska komisija. (2002). *Unapređenje evropske suradnje u strukovnom obrazovanju i*

- osposobljavanju*. Kopenhagen. Kopenhaška deklaracija.
26. Evropska komisija. (2010). *Uvođenje i razvoj učenja o poduzetništvu u BiH*. Sarajevo. Conslut Project Office.
 27. Evropska komisija. (2012). *Razvijanje ključnih kompetencija u evropskim školama*. Brussels. Education Evrydice and Policy Support.
 28. Evropska komisija. (2014). *Program obuke o poduzetničkom učenju za nastavnike, direktore škola i prosvjetne savjetnike*. Sarajevo.
 29. Figel, J. (2007). *Key competences for lifelong learning*. European Communities. Brussels.
 30. Filipović, N. (1997). *Lidaktika*. Sarajevo: Svetlost.
 31. Fisher, M. and Newby, R.F. (1991). *Assessment of stimulant response in ADHD children using refined multimethod clinical*. Journal of Child Psychology, str.47-62.
 32. Forlin, C. i Bramford, G. (2005). *Sustaining an Inclusive approach to schooling in a middle school location*. Australian Jornal of Special Education. 29 (2). 172-181.
 33. Glasser, V. (1993). *Nastavnik u kvalitetnoj školi*. Zagreb: Educa.
 34. Glasser, W. (1994). *Kvalitetna škola*. Zagreb: Educa.
 35. Gojković, D. (2007). *Serbian teachers' attitudes towards inclusion*. International Jornal of Special Education. 30-35.
 36. Gordon, J. (2009). *Key Competences in Europe*. Brussels: European Schoolnet.
 37. Guralnick, M.J. (1989). *Social competence as future direction for early intervention programs*. Journal Mental Deficiency Research. str. 275-281.
 38. Hackett, G., Betz, N.E. (1989). *An exploration of the mathematics self efficacy/mathematics performance correspondence*. Journal for Research in Mathematics Education, 20, str.261-273.
 39. Hasić, O. (2006). *Međunarodno udruženje "Interaktivne otvorene škole"*. Tuzla.
 40. Havelka, N. (2000). *Učenik i nastavnik u obrazovnom procesu*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.
 41. Hodžić, E. (2008). *Cjeloživotno učenje u BiH*. Sarajevo. EU Info centar Sarajevo.
 42. Hrnjica, S. (2007). *Inkluzija učenika sa teškoćama u razvoju u redovne osnovne škole*. Beograd: Institut za psihologiju Filozofskog fakulteta.
 43. <http://www.inclusive.co.uk/>
 44. Ilić, M. (1999). *Interaktivna nastava različitih nivoa složenosti*. Banja Luka: 1999. god.: Grupa autora, *Interaktivno učenje*, Ministarstvo prosvjete RS.
 45. Ilić, M. (2000). *Responsibilna nastava*. Univerzitet u Banjoj Luci. Banja Luka.
 46. Ilić, M. (2004). *Obučavanje nastavnika i učenika za ne nasilno i pedagoški stimulativno komuniciranje u nastavi*. Jagodina: Zbornik radova. *Komunikacija i mediji u savremenoj nastavi*.
 47. Ilić, M. (2009). *Inkluzivna nastava*. Istočno Sarajevo: Filozofski fakultet.
 48. Ilić, M. (2015). *Učer je i nastava: Učenje i poučavanje u efikasnoj nastavi*. Beograd. Klett, Društvo za razvoj obrazovanja, str.11-30.
 49. Ivšac-Pavliša, J. (2012). *Logopedi i potpomognuta komunikacija*. Zagreb. Sveučilište u Zagrebu.
 50. Janjić, B., Milojević, N., Lazarević, S. (2012). *Primjena i unapređenje inkluzivnog obrazovanja u Srbiji*. Beograd. Udruženje studenata sa hendikepom.
 51. Jokić, B. i dr. (2006). *Ključne kompetencije u osnovnom školstvu Hrvatske*. Zagreb: Institut za društvena istraživanja.
 52. Kamarovsky, E. (2010). *Tajne uspješnog učenja*. Zagreb. Naklada Planet ZOE.
 53. Karagiannis, A., Stainback, W. i Stainback, S. (2000). *Rationale for Inclusive Schooling*. Baltimore: Brookes Publishing Co.
 54. Kavkler, M. (2005). *O lgoj i obrazovanje djece sa posebnim potrebama*. Ljubljana.
 55. Kazdin, A.E. and Mazurick, J.L. (1994). *Dropping out of child psychoterapy: Distinguishing early and late dropouts over the course of treatment*. Journal of Consulting and Clinical Psychology.
 56. Kiš – Glavaš, L. (1999). *Promjena stavova učitelja prema integraciji djece usporenog kognitivnog razvoja*. Disertacija, Zagreb.
 57. Kovač – Cerović, T. (2004). *Kvalitetno obrazovanje za sve*. Ministarstvo prosvjete i sporta RSrbije.
 58. Krdžalić, N. (2009). *Art terapijske tehnike crtanja forme u radu sa djecom s posebnim potrebama*. Tuzla. Centar za dokumentovanje i edukativnu inovaciju.

59. Kreso - Pašalić, A. (2000). *Rano učenje ili učenje u funkciji uvećanja kapaciteta mozga*. Sarajevo: Centar za obuku i obrazovne inicijative "Step by Step".
60. Kunstman, H.A. (2003). *A path analysis for factors affecting head start teachers, beliefs about inclusion*. The Ohio State University.
61. Kyriacou, C. (2001). *Temeljna nastavna umijeća*. Zagreb: Educa.
62. Lake, A. (2013). *Djeci s teškoćama u razvoju*. New York: Unicef.
63. Latić, M. (2012). *Pedagoški humanizam u odnosu nastavnik – učenik*. Banja Luka: Neo.
64. Lazor, M., Isakov, M. i Ivković, N. (2012). *Aistivna tehnologija u školi*. Novi Sad.
65. Lazor, M., Marković, Š. i Nikolić, S. (2008). *Priručnik za rad sa djecom sa smetnjama u razvoju*. Novi Sad: NSHC.
66. Levandoski, D. (1982). *Odnos nastavnika prema integraciji mentalno retardirane djece u redovni odgojno – obrazovni sistem*. Defektologija, Zagreb.
67. Ricardo, M. (2007). *Vježivanjsko učenje in učenje učenja*. Ljubljana: Ministarstvo za školstvo i sport.
68. Lihić, E. (1998). *Kako se ostvaruju obrazovna prava djeteta u BiH*. Sarajevo: Naša škola, br.5.
69. Looney, J. (2011). *Alignment in Complex Education Systems*. Paris: OECD.
70. Macura, S. (2015). *Učenje i nastava: Saradnja učitelja i roditelja učenika u kontekstu inkluzivnog obrazovanja*. Beograd: Kleft, Društvo za razvoj obrazovanja, str.147-160.
71. Majures-Sekulić, A. (1997). *Integracija kao pretpostavka uspješnije socijalizacije djece i mladeži s teškoćama u razvoju: očekivanja, postignuća, perspective*. Zagreb: Društvo istraživača. Br.4-5. 301-31.
72. Mandić, P. (2004). *Metodologija naučnog rada*. Banja Luka: Akademija nauka i umjetnosti Republike Srpske.
73. Marriani, M.A. and Barkley, R.A. (1997). *Neuropsychological and academic functioning in preschool boys with attention deficit hyperactivity disorder*. Developmental Neuropsychology.
74. Mešalić, Š., Šakotić, N., Nikolić, N. (2007). *Pristup inkluzivnoj praksi u vaspitanju i obrazovanju*. Zavod za udžbenike i nastavna sredstva Podgorica: Tuzla: Sutigraf.
75. Mihajlović, T. (2013). *Samostalno učenje i obrazovno – vaspitna postignuća*. Banja Luka: Filozofski fakultet Banja Luka.
76. Miller, B. (2001). *Kako ostvariti uspješan kontakt sa učenicima*. Sarajevo: Sarajevska tribina.
77. Miller, B. (2001). *Komunikacija sa djecom*. Sarajevo: ABC Fabulas.
78. Mlinar, V. (2013). *Uprášalnik in smernice za vrednotenje competence digitalna pismenost*. Ljubljana: Ministarstvo školstva Slovenije.
79. Mooris, A. (2011). *Stundets Standardised Testing: Education Working*. Paris: OECD.
80. Mrnjans, K. (2012). *Darovita djeca u odgojno-obrazovnom sustavu i njihova prava*. Rijeka: Filozofski fakultet.
81. Mrše, S., Jerotijević, M. (2012). *Priručnik za planiranje i pisanje individualnog obrazovnog plana*. Beograd: Ministarstvo obrazovanja R.Srbije.
82. Muminović, H. (2000). *Mogućnosti efikasnijeg učenja u nastavi*. Sarajevo: Des.
83. Musić, H. (2011). *Autoritarna i demokratska komunikacija u nastavi*. Tuzla: OFF – SET.
84. Musić, H. i Muratović, A. (2010). *Komunikacija u nastavi*. Tuzla: OFF – SET.
85. Mustać, V. i Vicić, M. (1996). *Rad s učenicima s teškoćama u razvoju u osnovnoj školi*. Zagreb: Školska knjiga.
86. Nieuwenhuijzen, M. and Vriens, A. (2012). *Social cognitive skills and social information processing in children with mild to borderline intellectual disabilities*. Research in Developmental Disabilities. Str.426-443.
87. OECD, (2002). *Reading for change: performance and engagement across countries: results from PISA 2000*. Paris: OECD Publishing.
88. Opdal, Wormnaest, Habayeb (2001). *Inkluzivno obrazovanje: obrazovanje za sve*. Zbornik radova. Novi Sad: Filozofski fakultet.
89. Pajers, F., Graham, L. (1999). *Self-efficacy, motivation construct, and mathematics performance of entering middle school students*. Contemporary Educational Psychology, 24, str.124-139.
90. Pedagoška enciklopedija (1989). Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.
91. Pehar, L. (2008). *Materijal za internu upotrebu*. Sarajevo: Psihologija.
92. Pepper, D. (2007). *Assessment of Key Competences for Disabled Students: an International*

Comparasion. London. QCA.

93. Raičević, S. i dr. (2015). *Ključne kompetencije za cjeloživotno učenje – razvoj ključnih kompetencija u crnogorskom obrazovnom sistemu*. Podgorica: Institut za društvena istraživanja.
94. Ralić, A. (2009). *Odnos s vršnjacima*. Zagreb. Sveučilište u Zagrebu.
95. Rogić, A.M. (2015). *Povezanost oblika cjeloživotnog učenja nastavnika i njihove motivacije, stavova i zadovoljstva poslom*. Zadar. Sveučilište u Zadru.
96. Rolf, A. (2009). *Seit wam haben Sie das. Grundlinien eines emotionalen Konstruktiv smus*. Heidelberg.
97. Saavala, T. (2013). *Assessment of Key Competences*. Dablin.
98. Sach, A. (2010). *Unapređenje cjeloživotnog učenja u BiH*. Sarajevo. GTZ.
99. Sargent, C. (2012). *Assessment of Key Competences in school Education*. European schollnet Rue de Treves. Brussels.
100. Scallan, G. (2007). *L'évaluation des apprentissages dans une approche par compétences*. Bruxelles: De Boecks.
101. Shanahan, T., Shanahan, C. (2008). *Teaching Disciplinary Literacy to Adolescents*. Harvard Educational Review, 78(1), str.40-59.
102. Sretenov, D. (2009). *Međunarodno iskustvo vezano za razvoj i realizaciju inkluzivne prakse*. Beograd. Save the Children.
103. Stainback, W., Stainback, S. (1990). *Support Networks for Inclusive Schooling*. Baltimore: Brookes Publishing Co.
104. Stančić, Z. (2015). *Iндивидуализирани образовни програм*. Zagreb. Sveučilište u Zagrebu.
105. Stanković-Janković, T. (2012). *Učenje učenja i emocije u nastavi*. Banja Luka: Art print.
106. Stevanović, M. i Ajancović, Dž. (1998). *Školska pedagogija*. Sarajevo: Prosvjetni list.
107. Stojaković, P. (2003). *Psihologija za nastavnike*. Banja Luka: Prelom.
108. Stubbs, S. (1998). *What is Inclusive Education. Enabling Education Network*. (EENET).
109. Sučević, V., Cvjetićanin, S., sakač, M. (2011). *Obrazovanje nastavnika i učitelja u evropskom konceptu kvalitet obrazovanja zasnovanom na kompetencijama*. Sombor. Život i škola, br.25 (1/2011), str.11-23.
110. Sue, D., Sue ,D.W. a i d Sue, S. (2003). *Understanding abnormal behavior*. New York. str.431.
111. Šutalo, V. (2006). *Učenje za sve*. Zagreb. Geodetski list, str.51-57.
112. Suzić, N. (2008). *Uvod u inkluziju*. Banja Luka. XBS.
113. Tabs, S. (2013). *Konunikacija*. Beograd: Clio.
114. Tadić, B. (2015). *Cjeloživotno učenje*. Sveučilište u Mostaru. Mostar.
115. UNESCO (1994). *The Salamanca Statement and Framework on Special Needs Education*. Paris: UNESCO.
116. UNESCO. (2009). *Živjeti i učiti za održivu budućnost: snaga obrazovanja odrslih*. Šesta internacionalna konferencija. Belen. Brazil.
117. Uzunboylu, H., Cigdem, H. (2013). *Evaluation of teachers' Attitudes and Perception of Competence Regarding Lifelong learning*. Croatian Journal of Education, 3/2013, str.177-204.
118. Vaill, P.B. (1999). *Lernen al Lebensform*. Stuttgart.
119. Vilotijević, M. (2001). *Didaktika*. Sarajevo: BH Most.
120. Vujičić, L., Čepić, R., Tatalović-Vorkapić, S. (2015). *Lifelong learning and changes in preschool teacher education – Croatian experiences*. Croatian Journal of Education.
121. Walsh, K.B. (2003). *Stvaranje sredine za učenje usmjerene na dijete*. Beograd. Centar za interaktivnu pedagogiju.
122. William, D. (1996). *Meanings and consequences: a basis for distinguishing formative and summative functions of assessment*. Brussels.
123. Wing, J.K., Cooper, J.E. and Sartorius, N. (1975). *Measuement and classification of psychiatric symptoms*. Cambridge.: Cambridge University Press. str.56.
124. Zan, R., Martino, P.D. (2007). *Attitudes towards mathematics: Overcoming positive/negative dichotomy*. The Montana Mathematics Enthusiasts, Monograph 3, str.157-168.
125. Zečić, S. i Jeina, Z. (2006). *Nastavnik u inkluzivnom okruženju*. Fojnica.

Избор литературе је одговарајући?

ДА

НЕ

IV.4 Циљеви истраживања

Испитати, критички анализирати и интерпретирати пројене (ставове) наставника и ученика основних школа о рецепцији инклузије, теоријским и практичним аспектима инклузивне образовне праксе, неопходним условима за креирање инклузивне школе и оспособљавање ученика за целоживотно учење и развој међуљудских и грађанских компетенција у савременој школи, те да ли постоји статистички значајна повезаност између рецепције инклузивности основне школе и целоживотног учења ученика.

Циљеви истраживања су одговарајући? **ДА** **НЕ**

IV.5 Хипотезе истраживања: главна и помоћне хипотезе

На основу дефинисаног проблема, циља и задатака истраживања, главна хипотеза гласи: „Претпостављамо да постоји статистички значајна повезаност између рецепције инклузивности основне школе и оспособљености ученика за целоживотно учење“.

На основу дефинисане главе хипотезе, постављене су и посебне хипотезе докторске дисертације за емпиријско истраживање:

1. Претпостављамо да постоји статистички значајна повезаност између рецепције инклузивности основне школе и оспособљености ученика за комуникацију на материјел језику,
2. Вјерујемо да постоји статистички значајна повезаност између рецепције инклузивности основне школе и оспособљености ученика за комуникацију на страном језику,
3. Претпостављамо да постоји статистички значајна повезаност између рецепције инклузивности основне школе и математичке писмености ученика,
4. Очекујемо да постоји статистички значајна повезаност између рецепције инклузивности основне школе и информатичке (дигиталне) писмености ученика,
5. Претпостављамо да постоји статистички значајна повезаност између рецепције инклузивности основне школе и оспособљености ученика за учење како се учи,
6. Претпостављамо да постоји статистички значајна повезаност између рецепције инклузивности основне школе и развијености међуљудске и грађанске компетенције ученика,
7. Очекујемо да постоји статистички значајна повезаност између рецепције инклузивности основне школе и оспособљености ученика за културно изражавање,
8. Предпостављамо да постоји статистички значајна повезаност између рецепције инклузивности основне школе и развијености креативно – продуктивне компетенције ученика.

Хипотезе истраживања су јасно дефинисане? **ДА** **НЕ**

IV.6 Очекивани резултати хипотезе

Проучавање и испитивање проблема рецепције инклузивности основне школе и оспособљености ученика за целоживотно учење, није само од значаја за унапређивање рада сваког ученика и наставника, него уопште говорећи може се истаћи теоријски, практични и друштвени значај овог истраживања. Теоријски значај овог истраживања првенствено се односи на теоријско проучавање и емпиријско испитивање овог питања који заузврат утиче на развој и богаћење теорије. Резултати проучавања и испитивања рецепције инклузивности основне школе, те оспособљености ученика за целоживотно учење, доприносе развоју тереријске мисли на подручју школске педагогије и дидактике. Значај резултата овог истраживања огледат ће се у указивању на значајну повезаност између рецепције инклузивности основне школе и оспособљености ученика за целоживотно учење. Друштвени значај и допринос овог истраживачког рада огледат ће се и у сагледавању могућности успостављања већег степена инклузивности у свим школама, као и оспособљавању ученика за целоживотно учење, развијања демократских односа између ученика и наставника, како у наставним тако и у ваннаставним активностима да би ученици постизали што боље резултате у школи, да би се у школи осјећали прихваћеним и уваженим члановима

друштвене заједнице.

Резултати до којих си се требало доћи у току истраживања имат ће практични значај и моћи ће да се користе у унапређењу васпитно-образовне праксе у савременој школи. Из наведеног може се видјети да би проблем овог истраживања ове тематике имао свој научни теоретски, практични и друштвени значај.

Очекивани резултати представљају значајан научни допринос?

ДА НЕ

IV.7 План рада и временска динамика

План рада подразумјева израду теоријског дијала рада од пријаве до одобрења теме докторске дисертације до маја 2017. године. У мају и јуну 2017. године би се провело истраживање у наведеним школама на навећем узорку истраживања. У другој половини 2017. године уносити податке емпиријског истраживања у статистички компјутерски програм и анализу резултата истраживања.

У првој половини 2018. године планирано је завршно обликовање докторске дисертације.

План рада и временска динамика су одговарајући?

ДА НЕ

IV.8 Метод и узорак истраживања

Природа проблема истраживања утицала је на дефинисање варијабли као зависних и независних, а тиме и на избор доминантног истраживачког поступка. Дакле, варијабле су одређиване у зависности од истраживачких задатака. Предложеним истраживањем прецизно су дефинисане зависне, независне и контролне варијабле.

Независна варијабла овог истраживачког рада је рецепција инклузивности основне школе, а зависне варијабле су компетенције ученика за цјеложivotно учење.

У раду су дефинисане следеће зависне варијабле: оспособљеност (компетенција) ученика за комуникацију на матерњем језику, оспособљеност ученика за комуникацију на страном језику, математичка писмености ученика, информатичка (дигитална) писменост ученика, оспособљеност ученика за „учити како се учи“, међуљудска и грађанска компетенција ученика, оспособљеност ученика за културно изражавања, и развијеност креативно – продуктивне компетенција ученика.

Ради расvjetљавања повезаности међу различитим односима зависних и независних варијабли, у раду су дефинисане и контролне варијабле:

- пол и
- школски узраст ученика

Скала рецепције инклузивности основне школе има 34 ајтема којима се жели сазнати процјена ученика на којем се нивоу инклузивности налазе основне школе које су у узорку овог истраживања (натпркосјечни, просјечни и исподпросјечни ниво инклузивности основне школе). Оспособљеност ученика за компетенције цјеложivotног учења подразумјева основне компетенције идентификоване тестовима оспособљености за цјеложivotно учење кроз осам компетенција цјеложivotног учења. Таквих је осам тестова, јер је осам компетенција.

Избор метода свих педагошких истраживања, какво је и ово, условљен је екстензитетом и интензитетом предмета истраживања, циљем и задацима истраживања, те изворима теоријске и емпиријске спознаје. Значај и врсту овог истраживања условљавају кориштење више различитих истраживачких метода. За потребе овог педагошког истраживања кандидат је навео да ће користити следеће методе: метода теоријске анализе, дескриптивна метода и сервeј истраживачки метод.

Метод теоријске анализе и синтезе примјењује се у проучавању педагошких феномена за које постоје поузданi теоријски извори, као што су научна дјела, научни чланци и расправе, монографије, уџбеници и приручници, општа и стручна педагошка литература, итд. Овај метод је основ у теоријским проучавањима. Избор ове методе условљен је, не само потребом да се проучи

теоријска основа цјелокупног истраживања, него и нужношћу доказивања хипотеза која ће се односити на ставове ученика о рецепцији инклузивности у основним школама. Методом теоријске анализе и синтезе освјетљивани су резултата ранијих истраживања, те уопштавана тематски тангентна теоријска сазнања. Педагошка истраживања која се баве проблемима васпитно-образовне праксе, не могу се задовољити само радом на педагошкој документацији. Документација може служити само као помоћни материјал за лакше, боље и потпуније упознавање саме стварности. У овом истраживању дескриптивном методом испитаће се и описати појаве рецепције инклузивности основне школе и оспособљености ученика за цјеложivotно учење. Због карактера истраживања, односно због чињенице да се истраживањем жели показати пројекција ученика, те чињенице и податке, између остalog ће се прикупљати техникама анкетирања, тестирања, скалирања.

Сервеу истраживачка метода је кориштена као основна метода овог истраживачког рада. Сервеу метода је емпиријско-неекспериментална метода која се веома често примјењује у педагошким истраживањима и који нема за циљ само да опише, него по могућности да објасни појаве које истражујемо. Помоћу ове методе остварујемо прегледан увид (сервеј) у различита својства популације као што су нпр: знања, ставови, мишљења, увјерења или интереси људи, те је погодан оквир за кориштење различитих техника, међу којима су најчешће: технике анкетирања, интервјуса и скалирања. Примјеном ових метода прикупљани су показатељи ставова и мишљења ученика о рецепцији инклузивности основне школе и оспособљености ученика за цјеложivotно учење. Те податке прикупљали смо техником тестирања и скалирања.

Уз примјену претходно наведених метода у току овог истраживања кандидат ће користити одговарајуће технике истраживања којима ће прикупљати показатеље пројекција ученика о испитиваним педагошким појавама.

У овом истраживању коришћене ће бити сљедеће технике:

1. Скалирање,
2. Тестирање и
3. Статистичке технике обрађеје прикупљених података.

У циљу реализације постављеног циља и задатака истраживања кандидат ће примјењивати прикладне инструменте, који користије различите тестове знања и скалер рецепције инклузивности основне школе. Неки инструменти су урађени самостално, док су други одабрани уз помоћ ментора. Дакле, у оквиру пројекта биће примјењени сљедећи мјерни инструменти:

1. Скала о нивоу рецепције и инклузивности основне школе (чији су аутори Booth, T. & J. Ainseow), која је адаптирана и налази се у прилогу књиге „Инклузивна настава“ (Илић, 2009),
2. Тест оспособљености ученика за комуникацију на матерњем језику,
3. Тест оспособљености ученика за комуникацију на страном језику,
4. Тест оспособљености ученика за математичку писменост,
5. Тест оспособљености ученика за информатичку писменост,
6. Тест оспособљености ученика за компетенцију учити како учити,
7. Тест оспособљености ученика за компетенцију културног изражавања,
8. Тест оспособљености за креативно – продуктивну компетенцију и
9. Инструменти за утврђивање развијености грађанских компетенција:
 - 9.1. Тест основних грађанских знања,
 - 9.2. Тест развијености грађанских вјештина и
 - 9.3. Скала пројекције грађанских ставова и врлине.

Сви инструменти биће саждерени и проверени у прелиминарном истраживању. Статистичка обрада података извршиће се кориштењем компјутерског програма СПСС-а. Приликом обраде резултата истраживања примјена статистичких поступака у великој мјери доприноси квалитативној и квантитативној анализи великог броја података који ће се добити у току самог истраживања. Сви

резултати биће изражени у фреквенцијама и приказани табеларно, графиконима и дијаграмима, да би презентовани садржаји били прегледнији, јаснији и сликовитији.

Узорак испитаника у овом истраживању има елементе намјерног, пригодног и једноставног случајног. Намјерно су бирани ученици и наставници основних школа који су најоптималнија скупина на којој се може ефикасно оцјенити рецепција (прихваћеност) инклузивности наведених основних школа, те оспособљености ученика за целожivotно учење. Узорком истраживања бит ће обухваћени ученици, наставници и педагози из три града: Mostar, Јабланица и Коњиц. Укупан број испитаника који ће бити обухваћени овим истраживањем је њих 461 и то: 110 наставника и 351 ученик.

Метод и узорак су одговарајући? **ДА** **НЕ**

IV.9 Мјесто, лабора горија и опрема за експериментални рад

Материјал садржи девет (9) баждарених (у претходном поглављу именованих) мјерних инструмената, умножених за сваког испитаника, те програм за статистичку компјутњерску обраду резултата истраживања SPSS for Windows 21.

Услови за експериментали рад су одговарајући? **ДА** **НЕ**

IV.10 Методе обраде података

Кориштењем компјутерског програма СПСС-а добиће се статистички показатељи који су неопходни за квантитативи у анализу. То су: аритметичка средина, стандардна девијација, непараметријски статистички тест – Хи квадрат тест, Пирсонов коефицијент корелације и графички приказ резултата.

Предложене методе су одговарајући? **ДА** **НЕ**

V ЗАКЉУЧАК

Кандидат је подобан	ДА	НЕ
Тема је подобна	ДА	НЕ

Образложење (до 500 карактера):

Кандидат mr Мустафа Цафић има вишегодишње наставничко и организационо-педагошко искуство. Завршио је основни и постдипломски студиј педагогије. Учествовао је као полазник и тренер у бројним семинарима, радионицама и савјетовањима. Објавио је научно - истраживачке радове у којима су запажени резултати о инклузивном образовању у школи.

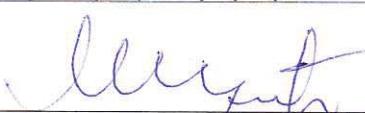
Приједлог пројекта докторске дисертације кандидата mr Мустафе Цафића на тему: „Рецепција инклузивности основне школе и оспособљеност ученика за целожivotно учење”, је оправдан, јер је проблем не јовољно истраживан, а научно и друштвено релевантан. Кандидат је успјешно поставио проблем и предмет истаржиавања. На тим основама конципиран је, операционализован и проведен прикладан и оригиналан методолошки приступ емпиријском истраживању.

Сматрамо да кандидат располаже научним и стручним квалификацијама, те је способан да приступи изради докторске дисертације. Теоријски значај овог истраживања првенствено се односи на селекцију, критичко вредновање, систематизацију, прожимање и генерализацију резултата различитих (углавном парцијалних) сазнања о инклузивној школи и целожivotном учењу, што битно доприноси даљем развоју и богаћењу педагошке теорије. Резултати проучавања и испитивања рецепције инклузивности основне школе, те оспособљености ученика за целожivotно учење, доприносе развоју теоријске мисли на подручју школске педагогије и

дидактике. Вриједност резултата овог истраживања огледа се у указивању на значајну повезаност између рецепције степена инклузивности основне школе и оспособљености ученика за цјеложivotно учење. Друштвени значај и допринос овог истраживачког рада огледа се и у сагледавању могућности успостављања инклузивности у свим школама, као и оспособљавању ученика за цјеложivotно учење, за развијање демократских односа између ученика и наставника, како у наставним тако и у ваннаставним активностима да би ученици постизали што боље резултате у школи, да би се у школи осјећали прихваћеним и уваженим члановима друштвене заједнице. Резултати до којих ће кандидат доћи у току истраживања имаће практични значај и моћи ће да се користе у унапређењу васпитно-образовне праксе у савременој школи. Приједлог пројекта докторске дисертације испуњава све Законом предвиђене и утврђене критерије за овај ниво научног доприноса, па сматрамо да је кандидат подобан за израду докторске дисертације на подобну тему: „Рецепција инклузивности основне школе и оспособљеност ученика за цјеложivotно учење“.

Предлажемо да ментор у изради ове докторске дисертације буде проф. др Миле Илић.

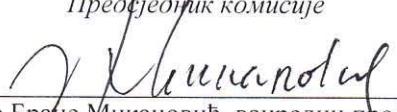
Датум: 23.03.2017. године

Проф. др Миле Илић, редовни професор за у же

научене области Општа педагогија, Дидактика и

Методика разредне наставе Филозофског
факултета Универзитета у Бањој Луци,

Предсједник комисије

Проф. др Бране Микановић, ванредни професор за
у же научну област Општа педагогија Филозофског
факултета Универзитета у Бањој Луци.

Члан 1

Проф. др Златко Павловић, ванредни професор за
у же научну област Општа педагогија Филозофског
факултета Универзитета у Источном Сарајеву,

Члан 2

